ושמע מינה מעות בעלמא חוזרין –

And we derive from this that elsewhere the monies are returned

Overview

רב אמי explained that the case of היתה אוכלת is referencing the סיפא of the משנה of the משנה is that the last date must be a שו"פ said that we derive three rules from this explanation of רבא מעות לי מעות מעות explains the meaning of מעות בעלמא הוזרין. Our תוספות אמי and how it is derived from רב אמי חוזרין.

- פירוש אם אמר לה התקדשי בפרוטה זו ובזו ובזו פירוש

The explanation of מקודשת is; if the man said, 'become מקודשת to me with this פרוטה and this one and this one (with three פרוטה) -

ובעוד שלא נגמרו הקידושין חזר בו מלקדשה -

And while the קידושין were not yet completed (he did not give her yet all the three מקדש), he retracted from being מקדש her (he did not want the קידושין to take effect) -

- לא אמרינן דליהוו המעות שמסר לה קודם החזרה מתנה אלא פקדון הוא אצלה וחוזרין לו לא we do not say that the monies which he gave her before the retraction should be considered a gift (and she may keep them), but rather the monies that he gave her (before the קידושין were completed) are a deposit by her, and they revert back to him, if he decides to cancel the קידושין before he gave her all the money -

והכא נמי אמרינן כשאמר לה התקדשי בתמרה זו ובזו ובזו -

So here too, we say that when he said to her התקדשי לי בתמרה זו ובזו ובזו ובזו ובזו -

ובעוד שלא גמר דיבורו אכלה הראשונה ושניה מה שאכלה מלוה⁴ הן אצלה -

And until he did not manage finishing his saying ('התקדשי לי וכו'), she ate the

_

 $^{^{1}}$ The first two are אינה מקודש במלוה and המקדש אפרוטה דעתה במלוה ופרוטה.

² תוספות by saying 'פירוש', may be excluding פרש"י, where it seems that the rule of מעות הוזרין, is by מקדש אחותו (as well), therefore מעות באף explains that we are discussing a valid קידושין, and that is where מעות הוזרין maintains מעות מתנה tis possible that מעות מתנה that שמואל that מקדש אחותו (מעות מתנה).

³ The understanding is that as he is giving her the פרוטוח, we consider each פרוטה as a deposit to the woman, so in case he gives her all the three קידושין and the קידושין is completed, she keeps all the three מפרוטות as part of the קידושין payment; however if he cancels the קידושין before giving the third פרוטה (for instance), the woman must return the two she received, for they were given to her (until the conclusion of the קידושין [which did not take place]) as a deposit, which must be returned to its owner. [If however we would consider it a gift (meaning that when the man is giving her each קידושין it is pending, on whether he will complete the קידושין, so then this gift is part of the payment, or whether he retracts the קידושין, so then these פרוטות remain hers as a gift) they remain by her.]

⁴ Here it cannot be considered a deposit (as it was by the money) since she ate up the deposit, therefore now it is a loan which she owes the man.

first and second dates, whatever she ate is considered a loan to her -

- ולא יחולו אלא מה שהוא בעין ולכך צריך פרוטה באחרונה

And the קידושין cannot take effect on the loan, but only on what is present, so therefore it is necessary that there be a שוה פרוטה, by the last date.

תוספות explains how we derive from מעות בעלמא חוזרין (and are not a מתוה (מתנה):

דאי אמרת מעות בעלמא מתנה⁶ -

For if we say מעות בעלמא מתנה -

- והיכא דלא נגמרו הקידושין הוו המעות הראשונים מתנה אצלה ולא בעיא לאהדורינהו So that when the קידושין were not completed (the man retracted) the first monies that he gave her are considered a gift to her, and she is not required to return them to him, so then in a case -

היכא דגמר דבריו לשם קידושין כי הכא -

Where he completed his speaking for the sake of קידושין as is the case here (where he completed giving her all three dates and did not retract) -

- נימא דיחולו הקידושין אף על אותן תמרים שאינם בעולם וכי אכלה מדידה אכלה We should say that the קידושין should take effect even on those dates which do not exist (the [two] eaten dates), for when she ate them she ate her own dates -
- דבשלמא בעלמא לא הוו קידושין שהרי מתנה הן אצלה כי הדר ביה מקידושין (before giving For granted that elsewhere when he retracted from the קידושין (before giving her the third קידושין) there is no קידושין; since it is a gift to her (not קידושין money since he retracted) -
- אבל הכא שלא חזר מלקדשה נהי נמי דכי אכלה הראשונה עדיין לא גמר כל הקידושין However here where he did not retract from the קידושין, so granted that when she ate the first (dates) the קידושין was not completed yet (for he needs to give her all three dates), nevertheless -

 9 ומקדשה נמי אף בקמייתא כיון דבתורת קידושין אתו לידה her even with the first (eaten) dates, since they came to her as קידושין payment -

- דהוו כמו נתאכלו המעות¹⁰ דלקמן (דף נט,א) דאמרינן דמקודשת כיון דבתורת קידושין אתי לידה

8 — ...

 $^{^{5}}$ One cannot be מקדש a woman with a מלוה (see previously on ב,ם and elsewhere).

⁶ מעות מתנה (again) means that when the man is giving her the קרוטה money in stages (one קידושין then another פרוטה, etc.) it means that he is giving the money to her as a gift, pending whether the קידושין will be completed so this gift is completed (he changes his mind), nevertheless the money still belongs to her as a gift.

⁷ See 'Thinking it over'.

 $^{^{8}}$ The מקדשה amends this to read מקדשה (instead of ומקדשה).

⁹ See footnote # 6, that מעות מחנה means that if the קידושין are completed the initial money given is for כסף קידושין.

 $^{^{10}}$ This is the case where a man gave a woman money for קידושין with the stipulation that the קידושין take effect after

For it is like the later case of נתאכלו המעות (the monies were consumed), where we say that she is מקודשת (even though that at the time of הלות הקידושין there is no money present), since it came to her possession as קידושין money. The same should be here that -

אפילו אין שוה פרוטה אלא בקמייתא או בכולן מקודשת -

Even if there is no שו"ם only by the first dates (and not by the last remaining date), or even more so that there is a שו"ם (only) by all the dates combined, she is מקודשת.

תוספות comments:

ויוכל להיות¹¹ דבהא פליגי רב ושמואל ורבי אמי -

And there is a possibility that רב ושמואל (who maintain that היתה אוכלת is referencing the היתה אוכלת (who maintains that רישא is referencing the היתה אוכלת are arguing this issue whether מעות בעלמא חוזרין or מעות בעלמא חוזרין -

דרב ושמואל סברי מעות בעלמא מתנה -

For רב ושמואל maintain the מעות בעלמא מתנה

רלא מיבעיא דלא בעינן שוה פרוטה באחרונה אלא אפילו כולן מצטרפות - And not only is it obvious that we do not require a שו"ם by the last date, but even more so, all the dates combine for a שו"ם even the eaten ones, and we do not require that there be a שו"ם by the last one (or any one for that matter) -

יאם כן היכי מצי קאי אסיפא והא קתני עד שיהא באחת מהן שוה פרוטה - אסיפא אסיפא והא קתני עד שיהא באחת אסיפא So therefore how can the case of היתה אוכלת be referencing the משנה states (regarding the case of 'היתה אוכלת וכו') that she is not מקודשת unless there is a שו"ם by one of them (or the last one) -

- אלא קאי ארישא כדפרישית

Rather according to רב ושמואל we must say that היתה אוכלת is referencing the היתה אוכלת, as I explained -

ורבי אמי סבר מעות בעלמא חוזרים כדפרישית:

However באמי maintains that מעות בעלמא הוזרים as I explained, therefore היתה מעות בי as I explained, therefore מעו"פ באחרונה is referencing the סיפא and it requires a שו"פ באחרונה.

thirty days. The rule is that she is מקודשת after thirty days even though the money was consumed. Even though previously (on תוס' ד"ה ואפילו (מו,א תוס' ד"ה ואפילו (מו,א תוס' ד"ה ואפילו (מו,א המעות המעות המעות המעות מעות מתנה the two cases are similar. It is only if we assume מעות (they are a loan) that חוספות distinguished between these two cases.

¹¹ תוספות writes ויכול להיות (it is possible but not mandatory), for בר can agree with מעות חוזרות that ויכול להיות (it is a loan), but nevertheless בא does not want to establish the case of סיפא on the סיפא, because he perhaps maintains המקדש המקדש since במלוה ופרוטה דעתה אמלוה so even if there is a פרוטה באחרונה she is not מהרש"א בתוד"ה. See דעתה אמלוה באחרונה.

 $^{^{12}}$ מעות may mean that since מעות מתנה must be referencing the מעות, the case of היתה אוכלת must be referencing the רישא.

Summary

If we assume that מעות בעלמא מעות then the rule by היתה אוכלת would be that if יש would be that if מקודשת like by בכולן שוה פרוטה. נתאכלו המעות bike by נתאכלו.

Thinking it over

תוספות writes that בעלמא it is not קידושין since [כי הדר ביה מקידושין מתנה [כי הדר ביה מקידושין] אונה מתנה הן אצלה (כי הדר ביה מקידושין have no real meaning here; she is not מתנה הו מתנה here (the same would be if it is a חירי)?! 14

¹³ See footnote # 7.

¹⁴ See נחלת משה.